Η άλλη Ολυμπιάδα (Ακυλίνα)

Date : 11 Μαΐου, 2006

"*Και οι Άγιοι δικαίως θα καυχώνται για όσους φέρουν το όνομά τους και το τίμησαν... Και κάθε τόπος, φυλή και ηλικία θα παρουσιάσει τους νομίμως και λαμπρώς αθλήσαντες* ***στο άλμα της υπέρβασης του «εγώ»,*** *στην πάλη με τον «παλαιό» άνθρωπο, στην ακρίβεια στους πνευματικούς στόχους, στην αντοχή στα κύματα των πειρασμών, στο Μαραθώνιο της υπομονής, στην άρση του βάρους της αγάπης, στη σκυταλοδρομία της Ιεραποστολής και τόσα άλλα...*"

Στον απόηχο των συγκινησιακά φορτισμένων ημερών της Ολυμπιάδας, μετά τις ζητωκραυγές, τη λάμψη των μεταλλίων, το ήθος των αθλητών και την εξέλιξη των γενικών κατατάξεων, στη σκιά της σιωπής που απλώθηκε στα στάδια και τις δημοσιογραφικές εκπομπές που σταδιακά θα παύσουν ν' ασχολούνται εκτεταμένα με το ζήτημα, είναι αναπόφευκτο να μην απασχολεί τη διάνοιά μας η άλλη Ολυμπιάδα. Όχι η *«ειδική», ούτε η* χειμερινή, αλλά η λαμπρότερη και ενδοξότερη, που έζησε ή θα ζήσει ποτέ ο πολύπαθος κόσμος μας.
Δε σχετίζεται με το παρελθόν, ούτε αναφέρεται σε πολυσυζητημένες ημερομηνίες τύπου 2004... Δε χρειάζεται ειδικές εγκαταστάσεις ούτε βέβαια βασικά χρονοδιαγράμματα αποπεράτωσης. Χωρίς συγκεκριμένο τόπο διεξαγωγής και χρονικά περιορισμένη διάρκεια, αρχίζει πάντοτε με μια λαμπρή προσωπική στιγμή, συνυφασμένη με τη ζωή του καθενός μας. Όχι απλώς τελετή, αλλά Μυστήριο. Εκεί δίνεται η διαβεβαίωση του αθλητή... *«συνεταξάμην»!*
Και ο αγώνας διεξάγεται αδυσώπητος *«προς αίμα και σάρκα».* Οι προπονητικές οδηγίες, η διατροφή και η εξάσκηση είναι διαδικασίες ενταγμένες και πάλι σε σωστικά Μυστήρια. Κι όσο σπουδαιότερες οι νίκες, τόσο πιο αισθητή η απουσία των θεατών, του πλήθους των χειροκροτημάτων, τόσο εντονότερη η έκρηξη αντεκδίκησης *«του αντιδίκου».*
Όσο έντονη και προσωπική, αθέατη και συνεχής η προσπάθεια, τόσο εσώτατα κεκρυμμένοι οι άθλοι, τόσο ασύγκριτο «το *απαύγασμα»* (η ακτινοβολία) της δόξης των τέκνων του Θεού!
Αυτά τα *«ρεκόρ»* δεν ταιριάζει να τα καταγράψει καμιά κοσμική γραφίδα, δε μπορεί παρά να τα φθείρει η τηλεοπτική κάμερα... Δεν τα συλλαμβάνει κανείς απ' όσους παρακολουθούν στις κερκίδες άγευστοι από το σωτήριο μυστικό πνευματικό κόπο...
Στο άκουσμα της λέξης *«ολυμπιακό»* μετάλλιο η ύπαρξη πολλών αναστατώνεται από τη λάμψη, την αίγλη, την αίσθηση του νικητή... Όταν όμως όλα τα γήινα παρέλθουν και πάντα τα κρυπτά αποκαλυφθούν μπροστά στο βήμα του Δίκαιου Κριτή, η δόξα των πνευματικών πρωταθλητών θα λάμψει, ήλιος άδυτος, κάτω απ' τις επευφημίες Αγγέλων!
Και οι Άγιοι δικαίως θα καυχώνται για όσους φέρουν το όνομά τους και το τίμησαν...

Και κάθε τόπος, φυλή και ηλικία θα παρουσιάσει τους νομίμως και λαμπρώς αθλήσαντες **στο άλμα της υπέρβασης του *«εγώ»,*** *στην* πάλη με τον *«παλαιό»* άνθρωπο, στην ακρίβεια στους πνευματικούς στόχους, στην αντοχή στα κύματα των πειρασμών, στο Μαραθώνιο της υπομονής, στην άρση του βάρους της αγάπης, στη σκυταλοδρομία της Ιεραποστολής και τόσα άλλα...
Στον απόηχο της πρόσφατης Ολυμπιάδας, θύμηση που κεντρίζει και φιλοτιμεί την ασθενική μας θέληση, ο πόθος του Αποστόλου Παύλου *«κατά σκοπόν διώκω επί το βραβείον της άνω κλήσεως».*
Και ποια ασύγκριτη τιμή, τη φοβερή και υπέρλαμπρη ώρα της Κρίσεως, μπροστά όχι σε εκατομμύρια, αλλά σε όλους τους ανθρώπους και όλους τους Αγγέλους, ν' ακουστεί ύμνος πανηγυρικός και για μας ο Ευαγγελικός λόγος: *«Είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου»!* (Πηγή: 'Η ΔΡΑΣΙΣ ΜΑΣ')